

30 Σεπτεμβρίου 2014

Αναμνήσεις από τον Γέροντα Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη

/ Πεμπτουσία

Τόν Ιανουάριο του 1990 στά Καυσοκαλύβια συνάντησα τους Γέροντες Νικάνορα, Παύλο καί Αντώνιο, ο οποίος ήταν 45 χρόνια στό Άγιον Όρος, στό Ιδιο Κέλλι καί δέν βγήκε ποτέ εξω στόν κόσμο.

Πηγή φώτο: <http://agoritikesmnimes.blogspot.gr/>

Στους Γερασιμαίους στη Μικρά Αγία Άννα είχαμε μεγάλη φιλοξενία. Ο Γέροντας Γεράσιμος μας είπε: «Δέν είμαι καλά, εγήρασα, είμαι 86 έτών». Τον ρώτησα πώς έγιναν όλα αυτά τα κτίσματα και τα άλλα θαυμαστά στην έρημο και μου απάντησε: «Αγαπητέ μου, με πολύ κόπο, αίμα χύσαμε. Πέτρα-πέτρα, κομμάτι-κομμάτι τα κουβαλήσαμε όλα από τη θάλασσα με τα χέρια μας και με τα ζώα. Ήθελε μεγάλη υπομονή και πίστη.

Είμαστε όμως πολύ ευχαριστημένοι, γιατί οι κόποι μας ανταμείφθηκαν με την πνευματική ζωή που μας αξίωσε ο Θεός. Τό 1922 όταν ήλθαμε τρεις μοναχοί, ήταν όλο έρημος, σκέτα βράχια. Μή τά βλέπεις τώρα καί θαυμάζεις, όπως μου λές. Δεν υπήρχε ούτε νερό, ούτε τίποτα. Ούτε επισκέπτες ερχόντουσαν, όπως τώρα».

Μας είπε εύγενικά ότι θα αποσυρθεί για ανάπαυση, επειδή είναι κου-ρασμένος. Αποχαιρετώντας μας είπε: «Το σπίτι είναι δικό σας και ανοικτό πάντα, όποτε θέλετε είμαστε στή διάθεσή σας». Ξεκινήσαμε στή συνέχεια για τη σκήτη της Αγίας Άννης.